מי לאיתא בלא לאכיה. וליכא לאוקומה בשבת ויו"ט דלמאי קתני לא הגחתי אי לאו לאשמועינן לע"ג דליתיה בלא לאיתא אי נמי מעשי לאפי' לגמ"ד (*מנחות דף נו:) שבת זמן תפילין הוא: **הוא** מותיב להו והוא מפרק לה. ה"מ לאוקומה כר' יהודה בן בתירא דלא בעי לאו והן דלא ניחא ליה לאוקומה ככ"ע:

ואמר עולא והוא שכיבר ס'. תימה תקשה ליה מגופא דמתני' דקתני (נקמן דף כט.) איזהו שבועת שוא כשבע לשנות את הידוע הא איזו משבח את הידוע חייב משום שבועת ביטוי אע"ג דליתיה בלהבא וכן נמי מדתנן (שם) אם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד משום דאי אפשר להיות הא אפשר להיות חייב משום שבועת ביטוי אע"ג דליתיה בארלא כקורת בית הבד ומיהו לפי מה שמפרש רבא דה"ק באומר יאסרו כל פירות שבעולם עלי אם לא ראיתי שבועה דלא מצי דייק מהכיא דשבועה היא מאכילת פירות א"כ הא אפשר שיטרח עד שיראה נחש כקורת בית הבד הואיל והוא בעולם: **ידעתי** הייט שבועת העדות דמיירי כגון שאינו צריך עכשיו לאותה עדות: **אחת** אתה מחייבו כו'. תימה דבא"ל דריש מלאחת בשבועה שלא לאוכל פת חטין ושעורין וכוסמין דחייב על כל אחת ואחת והכא דריש מיניה דאינו חייב אלא אחת ויש לומר דבא"ל מפיק מלאחת והכא דריש מלא דמשמע מקלת אלה הכחובים בפרשה אתה מחייבו ולא על כל אלה אי נמי מלא"ד דלאחת קא דריש ושמואל דריש כויה לדרשה דא"ל: **לחייבו** על המזיד כשונג. הא"ל לחייבו אפי' מושבע מפי אחרים בלא עניית אמן משא"כ בשבועת ביטוי:

חדא

שבועת שוא לא ניכר = עובר משום שבועת שקר/ אמר אביי ומודה רב באומר לחבירו "שבועה שאני יודע לך עדות" ואשתכח דלא ידע. ליה דפטור הואיל וליתיה בכלל שאני יודע לך עדות דידעתי, ולא הודעתי = מחלוקת, בשלמא לשמואל דאמר מילתא דליתיה בלהבא לא מחייב עליה לשבעה לחבי אפקה רחמנא לשבועת עדות מכלל שבועת ביטוי, אלא לרב למאי הלכתא אפקה רחמנא? אמרו רבנן קמיה דאביי לאיחייבו עליה תרתי, אמר להו תרתי לא מציתו אמריתו דתניא לאחת מאלה לאחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו לאחת מחייבו ואי אתה מחייבו לאחת מחייבו ואי אתה מחייבו לאחת